

TIDEMAAL

Vaarens lyse Løv er borte,
Somrens hede Pragt er falmet,
Efteraarets Storm har hærget
og i høje Elme salmet;
Frost har stivnet, Sne har slettet
alle Livets friske Spor,
vinterhvid og kuldetvungen
ligger Kirkens gamle Jord.

Høstens Kerner faldt i Mulde,
Somrens Frø blev kastet hen,
ligger skjult i gamle Former,
men vil spire frem igen,
naar de vaare Vinde kommer,
og naar Solen saar sin Ild;
de skal genopstaa, naar Himlen
atter hvælves lys og mild.

*Det er Himmelhaabets Gave,
det er Livets gamle Love:
Vi skal spire, blomstre, blegne,
og i Jorden Dødssøvn sove;
naar vort Tidemaal er rundet,
skal vi slettes og forbløde
og befriet for vor Smærte
gaa den nye Vaar imøde.*

Cai M. Woel.

Fig. 189. Vinterdag paa Egvad Kirkegaard i Sønderjylland.
Foto: J. Th. 1941.